

NGHIỆT OAN

Em nói chi những điều buồn bã
Khi lòng ta hứa vẹn thủy chung
Mười năm dẫu ngoảnh làm mặt lạ
Vẫn trong nhau nỗi nhớ khôn cùng

Em nhắc chi những điều hờn tủi
Khi hai đời vẫn một điêu linh
Thịt da còn buộc điều oan nghiệt
Vẫn nở trong ta từng đóa tội tình

Em sá chi một đời phận bạc
Những oan khiên và những bể bàng
Tiếc thương rồi thành điều quen thuộc
Như ngón tay vàng, quên khói thuốc hoang mang

GÓC CHẴN

Người đi mới độ nửa tuần trăng
Chăn chiếu còn thơm giấc ngủ gần
Đời xưa buồn nhớ ra sao nhỉ
Ta lại buồn quanh một góc chăn

CAO VỊ KHANH

... NHỮNG CHUYẾN ĐÒ

Em bây giờ không buồn
Tôi bây giờ không lo
Khi cuộc tình giả bộ
Thương nhớ như giả đò

Những khuya nào không ngủ
Em thức một mình em
Những tối nào không đợi
Tôi chần gối ngậm ngùi

Mùa hè nào không chờ
Mùa thu nào không lại
Những hẹn hò trễ nãi
Để nắng nhạt chiều phai

Ờ thì em thôi buồn
Ờ thì tôi thôi lo
Cuộc tình mình trễ muộn
Rồi như kẻ lỡ đò

Vậy thôi !

